

1) Οι Έλληνες συνθέτουν βρίσκονται σε μία προνομιακή θέση, γιατί μπορούν να αντλήσουν από δύο πολύτιμες πηγές: το δημοτικό τραγούδι και τη βυζαντινή θμνωδία, που είναι και οι δύο κατ'έξοχήν Έθνικές πηγές. Εμπνεόμενοι, είτε άμεσα είτε έμμεσα απ'αυτές, καθώς κι από την αρχαία μυθολογία, τους νεότερους θρύλους ^{και} παραδόσεις της φυλής γίνονται πραγματικά απόστολοι των Έθνικων ιδεωδών και γνήσιοι έκφρασταί της Έθνικης ψυχής.

Οι Έλληνες μουσουργοί εμπνέονται από το δημοτικό τραγούδι, όπως μπορούσαν να εμπνευσθούν από την Έλληνική φύση, από το λαμπρό αδρανός, το μυρωμένο βουνό, τον άνοικτόκαρδο κάμφο, τα κεντητά άκρογιάλια, την πολυθμνητη θάλασσα της πατρίδος των. Η βυζαντινή Έμνωδία, από τη Άλλη, αποτελεί μία πολύτιμη κληρονομιά, που περιλαμβάνει άληθινούς μελωδικοὺς θησαυρούς.

Κι'οί δύο αυτές πηγές μας προσφέρουν, έκτος από πλήθος άριστουργηματικά μέλη, τους ρυθμούς, τις κλίμακες και άπειρα μελωδικά χαρακτηριστικά της μουσικής φυσιολογίας των, που Έθνικό καθήκον επιβάλλει τη στοργική μελέτη και τη λογική έκμετάλλευση τους. Βεβαίως, αυτό δέν σημαίνει ότι πρέπει αποκλειστικά και τυφλά να προσηλωνόμαστε σ'αυτές τις πηγές έμπνεύσεως και να παραγνωρίζουμε την παγκόσμια πραγματικότητα. Γιατί θα υπάρχει ο κίνδυνος να δημιουργήσουμε μία μουσική διάλεκτο που να είναι άπρόσιτη και άκατανόητη στους Άλλους λαούς, πράγμα αντίθετο προς τον καθολικό χαρακτήρα της μουσικής.

Βασικός σκοπός πρέπει να είναι η ζωντανή έκδήλωσις μιας Έθνικης κοινότητας μέσα από ένα άληθινά παγκόσμιο όργανο, όπως είναι η μουσική-γλώσσα. Έτσι, από τη μία η τέχνη πρέπει να διατηρεί τον Έθνικό της χαρακτήρα και από την Άλλη με λογική και μετρημένη χρήση των συγχρόνων μέσων (άρμονικων, όρχηστρικών κλπ.) να άπλώνεται σε εδύτερο πλαίσιο.

2) Σχετικά με τις κατακτήσεις της Έλληνικής μουσικής δημιουργίας μπορούμε να είμαστε ως ένα βαθμό ικανοποιημένοι. Η Έλληνική σχολή έχει μιάν άναμφισβήτητη κατάκτηση: το τραγούδι. Η συμβολή της στην παγκόσμια φιλολογία στο είδος αυτό είναι πραγματικά άξιοσέβαστη.

Στόν τομέα της συμφωνικής μουσικής έπίσης έχει να παρουσιάσει πολύ άξιόλογη εργασία. Οι έπιτυχείς έκτελέσεις ελληνικών συμφωνικών έργων σε διάφορα μουσικά κέντρα του Έξωτερικού αποτελούν την άπόδειξη.

Στην όπερα, το όρατόριο, και τη μουσική όωματδου, παρ'όλο που έ-

χουμε να επιδείξουμε μερικά εξαιρετικά έργα, είναι ακόμη μικρή ή-
προσφορά μας. Στο μπαλέτο και ιδιαίτερα τη σκηνική μουσική (όπο-
κρούσεις και χορικά, αρχαίων τραγωδιών) η ελληνική σχολή πάει να
δημιουργήσει πραγματική παράδοση.

Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι βροσκόμαστε μπροστά σε μιαν
άληθινή μουσική άνοδη, που προσφέρει τις πιο άρατες και τις
πιο λαμπρές ελπίδες για το μέλλον της Έλληνικής μουσικής.